

Socialdemokratiet havde det argument, at hvis man gennemførte vores beslutningsforslag, ville underskuddet på finansloven for 1996 blive forøget med i størrelsesordenen 7 mia. kr. Det behøver jo bestemt ikke at være tilfældet. De 7 mia. kr., som man ikke længere skulle opkræve i realrenteafgift i 1996, hvis man vedtog forslaget uændret, som det ligger, kan jo hentes hjem på anden vis. Ud af et 400 mia. kr. stort statsbudget er det selvfølgelig muligt at spare et så forsvindende lille beløb som 7 mia. kr.

Det kræver selvfølgelig, at man tør gå ud og sige til nogle af alle de mennesker, som man har givet milde gaver igennem de seneste år, at nu er gaveregnen forbi, og nu er der ikke længere det åbne sugerør ned i statskassen. Derfor er Fremskridtspartiets bud på, hvor man henter disse penge, ikke, at det skal ske ved at forøge underskuddet eller – som den konservative ordfører var inde på det – opkræve beløbet i form af andre skatter. Vores bud er, at det manglende provenu hentes hjem ved, at man foretager gode, fornuftige reduktioner i statens alt, alt for store budget.

Sagen er jo den, at inden man indførte realrenteafgiften, kunne man jo godt undvære disse penge på statens budget; der har bare været en tilvænning. Ligesom når narkomanen hele tiden skal have en større dosis narkotika, har staten hele tiden vænnet sig til den større dosis penge, og de bliver så brugt, ja, der bliver endda brugt flere end dem, for man opererer stadig væk med finanslove med underskud på omkring 30 mia. kr.

Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, at Venstre står ved afgiften og mener, at det, vi skal vente på, det, vi skal se ude i horisonten, er, at engang kommer den danske realrenteafgift – eller realrente måske – ned på så lavt et niveau, at man ikke længere behøver at opkræve afgiften. Det vil selvfølgelig på alle måder være behageligt, hvis det blev tilfældet. Men ser vi i bakspejlet og kigger tilbage i danmarkshistorien, kan vi konstatere, at det nok næppe nogen sinde bliver tilfældet, for Danmark og den danske økonomi er jo i dag en integreret del ikke bare af den europæiske, men af hele verdens økonomi, og derfor ville en så lav realrente i Danmark – hvis den ikke er tilsvarende lav i andre lande – jo resultere i kapitalflugt fra Danmark, for hvorfor skulle man investere i Danmark med så lav en forrentning, hvis man i nabolandene kan få måske det dobbelte eller i hvert fald en væsentlig højere rente? At

den danske realrente kommer så langt ned, at der ikke længere er et provenu eller en egentlig beskatning med realrenteafgiften, tror vi ærlig talt ikke rigtig på nogen sinde sker.

Det er så rigtigt, som flere har været inde på det, at der jo i stigende grad er blevet dokumenteret samspilsproblemer, som man kalder det. Det er et forfærdeligt udtryk, men det, det går ud på, er jo, at Folketinget har vedtaget så mange tåbelige love, skatter, afgifter og reguleringer, at når folk endelig bliver pensionerede, kommer de til at betale mere, end nogen nogen sinde havde drømt om. Løsningen på det er ikke, at man analyserer og finder ud af, at så kan man give lidt tilskud her og justere lidt dér, nej, løsningen på dette og mange andre af de problemer, som Folketinget selv har skabt, er, at man simpelt hen ruller udviklingen tilbage og får ophævet nogle af alle de absurde love, Folketinget har fået vedtaget igennem årene.

Den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, var inde på, at årsagen til, at vi har realrenteafgiften, er, at der er brug for pengene i statskassen. Det vil jeg bestride. Det kan selvfølgelig lade sig gøre at have en finanslov, der hænger sammen uden disse 7 mia. kr.; selvfølgelig kan det lade sig gøre. Fremskridtspartiet har igennem de seneste mange år dokumenteret det gennem meget fyldige og udførlige ændringsforslag til finansloven, og det vil også ske i år. Den debat kan vi jo så vende tilbage til om en 10 dage, når det bliver dagsordenensat her i Folketinget.

Jeg kunne forstå på SF's ordfører, hr. Jes Lunde, at det er det rene pip – for nu at citere helt ordret – at forestille sig, at staten ikke skal have disse 25 mia. kr. årlig. Og det kan jeg selvfølgelig godt forstå med det samfundssyn, med den ideologi, som SF's ordfører, hr. Jes Lunde, er bannerfører for, for det er en ideologi, der går ud på, at hver eneste gang der findes en krone i private lommer, skal man på en eller anden måde finde ud af, hvordan man kan beskatte den, så man kan få pengene ind i statskassen.

Vi har det præcis modsatte synspunkt i Fremskridtspartiet. Vi mener faktisk, at vi bør analysere hver eneste krone, vi har i statskassen, og stille det spørgsmål, om ikke det kan lade sig gøre at betale pengene tilbage til befolkningen. Og dér mener vi, at realrenteafgiften er en af de absolut allerdårligste måder at få skatteindtægter på, simpelt hen fordi den er et til forhindre folk i at have det fornødne incitament til at spare op til deres egen pension.